

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 872/2565

พนักงานอัยการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโจทก์ นางสาว ว. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 60, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 92, ป.วิ.อ. มาตรา 227/1, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยที่ 2 เบิกความยอมรับข้อเท็จจริงที่จะเป็นเหตุบรรเทาโทษนั้น จะต้องให้ความรู้แก่ศาล อันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา การที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบหลักฐานการโอนเงินจาก ธนาคารเจ้าของบัญชีของจำเลยทั้งสองจนพบการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 กับพวก แม้จำเลยที่ 2 จะไม่เบิกความยอมรับถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว ก็ย่อมพิสูจน์ความผิดได้โดยง่าย การ เบิกความยอมรับข้อเท็จจริงของจำเลยที่ 2 เช่นนั้น ไม่เป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์ แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุผลโทษให้จำเลยที่ 2

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 5, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 92 รับโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 - 3051 - XXXX ของกลาง นับโทษจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 531/2562 (ที่ถูก อ. 534/2562) ของศาลชั้นต้น และเพิ่มโทษจำเลยที่ 2 ตามกฎหมาย จำเลย ทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษต่อ และจำเลยที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (3), 60 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกคนละ 1 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี 4 เดือน รับโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 - 3051 - XXXX ของกลาง นับโทษจำเลย ที่ 1 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 531/2562 (ที่ถูก อ. 534/2562) ของ ศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่ง พิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัย ว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ดาบตำรวจจนพรัตน์ ให้สายลับติดต่อล่อซื้อเมท แอมเฟตามีนจากนายพฤตส์ และจับกุมนายพฤตส์ได้พร้อมเมทแอมเฟตามีน 404 เม็ด ดำเนินคดี ในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย นายพฤตส์ให้การ รับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษแล้ว ต่อมาจับกุมจำเลยที่ 1 ดำเนินคดีในข้อหาดังกล่าว จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษแล้ว คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ หลังจากนั้นพัน ตำรวจโทจรัส ดำเนินคดีแก่นายพฤตส์ นายรัชชานนท์ และจำเลยทั้งสองในข้อหาร่วมกันฟอกเงิน ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษนายพฤตส์แล้ว สำหรับจำเลยที่ 1 ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษฐาน ร่วมกันฟอกเงิน จำเลยที่ 1 ไม่อุทธรณ์ คดีในส่วนของจำเลยที่ 1 จึงยุติไปตามคำพิพากษาของ ศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่ง

ผูกไว้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 - 4812 - xxxx ส่วนจำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งผูกไว้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 - 3051 - xxxx คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า หลังจากนายพลหัสถูกดาบตำรวจนพรัตน์จับกุมดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย นายพลหัสให้การเกี่ยวกับเรื่องที่สายลับโอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนให้แก่นายพลหัสไปยังบัญชีของจำเลยที่ 1 รวม 3 ครั้ง โดยครั้งแรกนายพลหัสให้การในฐานะเป็นผู้ต้องหาในคดีที่ถูกจับกุมเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2561 และครั้งที่ 2 กับครั้งที่ 3 ให้การในฐานะเป็นพยานและในฐานะเป็นผู้ต้องหาในข้อหาร่วมกันฟอกเงินเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2562 และวันที่ 20 กันยายน 2562 ตามบันทึกคำให้การของพยานและบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาซึ่งทั้งสามครั้งนายพลหัสให้การมีความสอดคล้องตรงกันว่า วันเกิดเหตุสายลับโอนเงิน 10,000 บาท ให้แก่นายพลหัสไปยังบัญชีของจำเลยที่ 1 จากนั้นนายพลหัสโอนเงิน 11,000 บาท จากบัญชีของจำเลยที่ 1 ไปยังบัญชีของจำเลยที่ 2 เป็นค่าเมทแอมเฟตามีน แล้วจำเลยที่ 2 โอนเงิน 3,000 บาท จากบัญชีของจำเลยที่ 2 กลับคืนไปให้นายพลหัสในบัญชีเดิมเพื่อเป็นค่าตอบแทนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน ส่วนนายรัชชานนท์ให้การ 2 ครั้ง ในฐานะเป็นพยานและในฐานะเป็นผู้ต้องหาในข้อหาร่วมกันฟอกเงินเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2562 และวันที่ 12 กันยายน 2562 ซึ่งทั้งสองครั้งนายรัชชานนท์ให้การมีความสอดคล้องตรงกันว่า วันเกิดเหตุมีการโอนเงิน 7,000 บาท เป็นค่าเมทแอมเฟตามีนไปยังบัญชีของนายรัชชานนท์เพื่อซุกซ่อนไว้ แล้วจำเลยที่ 2 จะไปเอาคืนในภายหลัง แต่นายรัชชานนท์ถอนเงินออกจากบัญชีดังกล่าวไปใช้จนหมดเป็นเหตุให้จำเลยที่ 2 ไม่พอใจ สำหรับคำให้การครั้งแรกของนายพลหัสดังกล่าวนั้นส่งผลให้นายพลหัสถูกดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันฟอกเงินในเวลาต่อมา โดยเมื่อนายพลหัสถูกดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันฟอกเงิน นายพลหัสให้การรับสารภาพและศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษแล้ว นอกจากนี้ยังได้ความว่า นายพลหัสเกี่ยวพันเป็นพี่ชายของนายชยพล คนรักของจำเลยที่ 2 และนายรัชชานนท์เกี่ยวพันเป็นเพื่อนกับจำเลยที่ 2 ไม่ปรากฏว่านายพลหัสและนายรัชชานนท์ มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ 2 มาก่อน จึงไม่มีเหตุที่จะให้การปรักปรำจำเลยที่ 2 หากไม่เป็นความจริง อีกทั้งนายพลหัสให้การครั้งแรกในข้อหาเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย อันเป็นเวลาหลังเกิดเหตุเพียง 1 วัน และในข้อหาร่วมกันฟอกเงินนายพลหัสและนายรัชชานนท์ให้การอีกคนละสองครั้ง มีความสอดคล้องตรงกันว่า เงินที่จำเลยที่ 2 โอนไปให้นายพลหัสและนายรัชชานนท์เป็นเงินค่าเมทแอมเฟตามีน ซึ่งจำเลยที่ 2 ไม่เคยโต้แย้งมาก่อนเลยว่าการโอนเงินดังกล่าวเป็นการใช้หนี้ให้แก่บุคคลทั้งสอง ทั้งหากจำเลยที่ 2 เป็นหนี้นายพลหัสและนายรัชชานนท์จริง ก็ไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องปกปิดข้อมูลจนทำให้จำเลยที่ 2 ต้องถูกดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันฟอกเงินเช่นนี้ การที่นายพลหัสและนายรัชชานนท์เพิ่งมาเบิกความกล่าวอ้างในชั้นพิจารณาว่าจำเลยที่ 2 เป็นหนี้นายพลหัสและนายรัชชานนท์จึงต้องโอนเงินดังกล่าวเพื่อชำระหนี้ที่ยืมคืนให้แก่บุคคลทั้งสองนั้น จึงน่าเชื่อว่าเป็นการเบิกความเพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ 2 ให้พ้นผิดในคดีนี้เสียมากกว่า คำให้การในชั้นสอบสวนของนายพลหัสและนายรัชชานนท์จึงเป็นความจริงยิ่งกว่าคำเบิกความในชั้นพิจารณาของศาล และแม้ว่าคำให้การของนายพลหัสและนายรัชชานนท์ในชั้นสอบสวนจะมีลักษณะเป็นคำขัดทอดของผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน แต่ก็ไม่ได้ให้การเพื่อปิดความรับผิดชอบของตน เพียงแต่ให้การในรายละเอียดที่ตนเองประสบมา ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธี

พิจารณาความอาญา มาตรา 227/1 หาได้ห้ามมิให้รับฟังพยานขัดทอดแต่อย่างใดไม่ เพียงแต่จะ
ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย
เว้นแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมา
สนับสนุน ดังนี้ แม้ไม่มีพยานโจทก์ปากใคร่เห็นขั้นตอนในการโอนเงินเข้าบัญชีของนายพลุทส์และ
นายรัชชานนท์ดังที่จำเลยที่ 2 ฎีกาก็ตาม แต่เมื่อนำคำขัดทอดของนายพลุทส์และนายรัชชานนท์
มารับฟังประกอบคำพยานโจทก์ปากดาบตำรวจพรรัตน์ผู้จับกุมดำเนินคดีแก่นายพลุทส์และจำเลย
ที่ 1 ในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายจนศาลชั้นต้นมี
คำพิพากษาลงโทษนายพลุทส์และจำเลยที่ 1 แล้ว และจากหลักฐานการโอนเงินทางบัญชีธนาคาร
ที่ดาบตำรวจพรรัตน์ตรวจสอบมีความเชื่อมโยงถึงเรื่องการโอนเงินในวันเกิดเหตุสอดคล้องตรงกับ
คำให้การในชั้นสอบสวนของนายพลุทส์และนายรัชชานนท์ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ 2
ร่วมกับพวกได้มา ครอบครอง และใช้เงินที่รับโอนมาจากนายพลุทส์ โดยรู้ขณะที่ได้มา ครอบครอง
และใช้เงินนั้นโดยรู้ว่าเป็นเงินเกี่ยวกับที่นายพลุทส์ได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน
การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นความผิดฐานร่วมกันฟอกเงิน ที่จำเลยที่ 2 นำสืบว่า จำเลยที่ 2
ได้รับโอนเงินดังกล่าวจากนายพลุทส์เพื่อชำระหนี้ค่าพนันฟุตบอลของนายชยพล และจำเลยที่ 2
ได้โอนเงินที่รับมาไปชำระหนี้ให้แก่นายรัชชานนท์นั้น เห็นว่า จำเลยที่ 2 เบิกความกล่าวอ้างลอย ๆ
ไม่มีพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการยืมเงินดังกล่าวมาสนับสนุน จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังหักล้าง
พยานหลักฐานของโจทก์ได้ ส่วนที่จำเลยที่ 2 ฎีกาว่า คำให้การในชั้นสอบสวนของนายพลุทส์และ
นายรัชชานนท์เป็นพยานขัดทอดของผู้กระทำความผิดด้วยกันจะรับฟังมาลงโทษจำเลยที่ 2 ไม่ได้
นั้น เห็นว่า ไม่มีกฎหมายห้ามมิให้รับฟังคำให้การขัดทอดของผู้กระทำความผิดด้วยกัน ทั้งตาม
คำให้การของนายพลุทส์และนายรัชชานนท์ที่ว่าร่วมกระทำความผิดด้วยกันกับจำเลยที่ 2 มิได้
เป็นการขัดทอดให้ตนเองพ้นผิดหรือได้รับประโยชน์จากการขัดทอดนั้นแต่อย่างใด ทั้งยังมีพยาน
อื่นของโจทก์ประกอบ จึงมีน้ำหนักรับฟังได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 มานั้น
ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยที่ 2 ฎีกาขอให้ลดโทษตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เพราะจำเลยที่ 2 เบิกความยอมรับว่ามีการโอนเงิน 11,000
บาท ไปยังบัญชีของตนจริง และจำเลยที่ 2 ได้โอนเงิน 3,000 บาท ไปยังบัญชีของจำเลยที่ 1
และโอนเงิน 7,000 บาท ไปยังบัญชีของนายรัชชานนท์จริง ย่อมเป็นคำรับที่เป็นประโยชน์แก่
การพิจารณาของศาล นั้น เห็นว่า เหตุบรรเทาโทษเพราะจำเลยที่ 2 เบิกความยอมรับข้อเท็จจริงนั้น
จะต้องให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา การที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบ
หลักฐานการโอนเงินจากธนาคารเจ้าของบัญชีของจำเลยทั้งสองจนพบการกระทำความผิดของ
จำเลยที่ 2 กับพวกคดีนี้ แม้จำเลยที่ 2 จะไม่เบิกความยอมรับถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ย่อมพิสูจน์
ความผิดได้โดยง่าย การเบิกความยอมรับข้อเท็จจริงของจำเลยที่ 2 เช่นนั้นไม่เป็นการให้ความรู้แก่
ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุผลโทษให้แก่จำเลยที่ 2 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ไม่
ลดโทษให้จำเลยที่ 2 จึงชอบแล้ว ฎีกาข้อนี้ของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

รักเกียรติ วัฒนพงษ์ · อุทัย โสภำโชติ · เสรณี ศิริมังคละ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/872/2565>